

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. Силистра, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Гл. Н.
като разгледа докладваното от М. Ст. Христов Административно наказателно дело № 20223420200810 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.58б и сл. от ЗАНН.

Административно наказващ орган- Регионална дирекция по горите- Русе, надлежно уведомен, не се явява представител, вместо тях- ст.юрисконсулт К. К., надлежно упълномощен и приет от съда.

Нарушител С. С. М., редовно призован, явява се лично и с проц.представител- адв.Р.Н. при АК-Варна в съдебно заседание, упълномощен и приет от съда. Заявява, че вмененото нарушение не е доказано по безспорен начин и моли съда да отхвърли искането на АНО за налагане на наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ като незаконосъобразно, както и да не му налага друго наказание „глоба“, тъй като нарушителя не може да я плати, предвид затрудненото му положение.

В съдебно заседание беше призован в качеството им на свидетели лицата Т. М. С.- актосъставител и К. С. Р.- свидетел по акта, които се явиха и дадоха своите показания добросъвестно, а съда ги прие като доказателства по делото.

Районна прокуратура- Силистра- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

След даване ход на делото от страна на проц.представител на нарушителя беше направено искане да се направи оглед на издетото количества дърва. Съда след като изслуша становището на ответната страна счете искането за допустимо, но неоснователно и с мотивирано протоколно определение го отхвърли като такова.

Съдът, като прецени представените по делото доказателства и като обсъди доводите на страните, прие за установено следното:

На 16.10.2022г. в РДГ- Русе бил получен сигнал, че в района на с.Ср., обл.Силистра се извършва нарушение по ЗГ. Двамата служители на РДГ- Русе св.Т. С. и св.К. Р., заедно с още няколко техни колеги отишли веднага на място. След като всички се събрали, влезли в гората, където установили 6 конски каруци. В три от тях имало насечени дърва, а другите три били празни. Органите на РДГ- Русе указали на нарушителите да излязат заедно с каруците и насечените в тях дърва извън гората. Една от каруците била на нарушителя С. М., като в същата имало около 1 простр.куб.м. дърва. Органите на РДГ-Русе му поискали документите за дървата. След като установили, че превозваните от нарушителя М. дърва нямали контролна горска марка, измерили с ролетка количеството дърва, натоварени в каруцата на нарушителя. Установили, че същото било 1 пр.куб.м. от вида „цер“. Освен това нарушение, органите на РДГ- Русе установили, че нарушителя не притежавал и превозен билет за транспортираните от него дърва за огрев. На следващия ден нарушителя М. се явил в кметството в с.Ср., където му били съставени два АУАН за извършените от него две нарушения по Закона за горите- АУАН серия СЦ26 № 000024 и № 000025 и двата от 17.10.2022г. за това, че на посочената по-горе дата транспортира с конска каруца 1 пр.куб.м. дърва за огрев / цер / без контролна горска марка, както и че транспортира с конска каруца 1 пр.куб.м. дърва за огрев / цер / непридружени с превозен билет.

Иззетото количество дърва, ведно с 1 бр. конска каруца били оставени на отговорно пазене с разписка № **/ 16.10.2022г. в ТПДГС- Силистра.

След като били съставени в присъствието на нарушителя М. двата посочени по-горе АУАН-а, актосъставителя- св.С. поискал същите да бъдат подписани от нарушителя и да му връчи препис от тях, но нарушителя М. категорично отказал да подпише съставените срещу него актове по ЗГ. Била съставена и разписка за връчването на съставените актове, но нарушителя М. отказал също за получи препис от актовете. Отказите на нарушителя М. били удостоверени с подписите на свидетел, присъствал по това време.

След съставянето на двата АУАН-а бил изготвен доклад от св.Т. С.- горски стражар към РДГ- Русе по това време и същия в едно с двата акта бил изпратен на 18.10.2022г. на Директора на РДГ- Русе по компетентност. Видно от приложените към делото материали е, че доклада в едно с преписите от двата акта е бил получен в администрацията на РДГ- Русе, като на 22.11.2022г. директора на РДГ- Русе, в качеството му на АНО е изпратил материалите с № РДГ11-6295 до Районен съд- Силистра с искане да бъде наложено административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ спрямо нарушителя С. М. за извършените от него нарушения по чл.213, ал.1, т.1 и 2 от ЗГ в условията на повторност, съобразно нормата на чл.266, ал.3 от ЗГ.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административно – наказателното производство, установи следното:

Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна-

Директор на РДГ- Русе и в срока по чл.58а от ЗАНН. АНО е бил сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗАНН, съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество е и основателно по следните съображения:

АУАН серия СЦ26 № 000024/ 17.10.2022г. и АУАН серия СЦ26 № 000025/ 17.10.2022г. са издадени в съответствие на процесуалните правила: Деянията за които е била ангажирана административно-наказателната отговорност на нарушителя са били квалифицирани по чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите и по чл.213, ал.1, т.2 от същия закон.

Нарушителя С. М. чрез процесуалния си представител в съдебно заседание заяви, че не признава изяснената фактическа обстановка, като оспорва, че по дървата липсвал изискуем реквизит. Изразява и несъгласие с искането на АНО за налагане на административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“, като излага доводите си. Моли съда да отхвърли искането на АНО за налагането на това административно наказание, както и да му наложи друго наказание „глоба“, тъй като същия не може да я заплати.

По така изложените съображения от страна двете страни в процеса, съда счита следното:

Съобразно нормата на чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите е видно, че „Забраняват се покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, немаркирана с контролна горска марка, съответно с производствена марка“, а съобразно т.2 от същия член и алинея- ако дървесината не е придружена с превозен билет. Такава контролна горска марка или производствена марка е необходима за доказване произхода на дървата от страна на нарушителя, а както стана ясно по-горе транспортираните от него дърва не притежавали такива нито към момента на проверката, нито към настоящия момент. Липсват каквито и да е документи, доказващи произхода на дървата, както и наличието на превозен билет, въпреки направените възражение в тази насока от страна на проц.представител на нарушителя М.. Очевидно е, че действията на нарушителя М. са в разрез с описаното по-горе и изцяло покриват съдържанието на нарушения по чл.213, ал.1, т.1 и т.2 от ЗГ. В тази връзка следва да се има предвид, че същия въпреки, че оспорва установеното по-горе, не депозира никакви документи, нито обоснова чрез правни доводи защо не признава фактите по делото.

Съобразно нормата на чл.266, ал.1 от Закона за горите „Наказва се с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти“, а съобразно ал.3 от същия член „Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, наказанието е глоба от 500 до 3000 лв. или безвъзмезден труд в полза на обществото“.

Нарушенията са били извършени от страна на нарушителя М. в условията на

„повторност“, тъй като законодателя с последните промени в ЗАНН е указал какво следва да се разбира под „повторност“ на нарушенията, като съобразно § 1, ал.2 от ДР на ЗАНН, ДВ бр.109 от 2020г., влезли в сила на 23.12.2021г. „Предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго“. Законодателя е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно § 1, ал.1, т.6 от ДР на ЗАНН „Нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав“. А от материалите по делото е видно, че нарушителя М. е бил наказан за извършени от него нарушения по чл.213, ал.1, т.1 и т.2 от Закона за горите с влязло в сила на 24.03.2022г. Решение № 53/ 28.02.2022г. по АНД № 32/2022г. по описа на РС-Силистра. Т.е. в едногодишния срок от влизането в сила на това съдебно решение- 24.03.2022г., нарушителя М. отново е извършил същите административни нарушения по реда на чл.213, ал.1, т.1 и т.2 от ЗГ. Следователно извършеното от нарушителя М. изцяло припокрива нормата на „повторност“ на нарушенията, описана съвсем изчерпателно от законодателя в посочените по-горе законови норми.

В това производство съда следва да съобрази дали от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид е изтекла повече от една година, за да не попада това нарушение в хипотезата, касаеща повторност. Тези условия очевидно не са налице и извършените от нарушителя М. нарушения попадат изцяло в условията, фиксирани от законодателя като „повторност“, тъй като решението на съда е влязло в законна сила на 24.03.2022г., а извършените две други нарушения от страна на нарушителя М. са от 16.10.2022г., т.е. извършени са в едногодишния срок от влизането в сила на описаното съдебно решение.

Неоснователно се явява възражението на защитата на нарушителя М., че същия не е съзнавал ,че извършва нарушенията си в условията на повторност, тъй като е нямал това съзнание. В случая следва да се има предвид, че нарушителя М. много добре е знаел, че е бил наказан за същите нарушения, извършени от него преди по-малко от година, тъй като е получил лично решението на съда, което е влязло в сила на 24.03.2022г., но въпреки това отново е решил, че може да извърши нарушения от същия вид. Т.е. нарушителя М. е съзнавал общественоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите

общественоопасни последици и е допускал тяхното настъпване, което от своя страна е индиция, че нарушителя М. е бил наясно, че извършва нарушения от същия вид, но не е съобразил поведението си с законовите норми. Нещо повече- в случая следва да се има предвид и факта, че нарушителя М. е системен нарушител, извършвайки системно и постоянно нарушения от този вид, видно от приложената към делото справка за извършени от него нарушения по Закона за горите.

Съобразно нормата на чл.18 от ЗАНН „Когато с едно деяние са извършени няколко административни нарушения или едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях“. Именно в тази хипотеза попадат и действията на нарушителя М., тъй като с едно деяние той е извършил две отделни нарушения- това по чл.213, ал.1, т.1 и друго по чл.213, ал.1, т.2 от ЗГ, поР. което и следва да му бъдат наложени две отделни наказания.

И както стана ясно от изложеното по-горе, нарушителя М. е извършил нарушенията си в условията на „повторност“, поР. което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл.266, ал.3 от ЗГ.

Съгласно [чл.266, ал.3 от ЗГ](#) в този случай е допустимо да се наложи едно от двете алтернативни наказания – глоба или безвъзмезден труд в полза на обществото. С изпращането на преписката на съда, Директора на РДГ- Русе мълчаливо е приел, че подходящото по вид наказание е безвъзмезден труд, а не глоба.

Този извод е правилен и е съобразен с личността на нарушителя и неговото имуществено състояние. Предходните наложени наказания "глоба", очевидно не могат да постигнат индивидуалната цел по [чл.12 от ЗАНН](#) – да се превъзпита нарушителя към спазване на законите. Затова съдът приема, че безвъзмездният труд в полза на обществото е това наказание, което би могло да постигне своята индивидуална превенция и поправяне, а също така да бъдат постигнати и целите на генералната превенция. Настоящия съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя М., който се явява системен нарушител на Закона за горите, липсата на постоянни трудови доходи от страна на самия нарушител, и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл.12 от ЗАНН- да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, настоящия съдебен състав счита, че следва да приеме искането на АНО за налагането на административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ като основателно.

Съобразно нормата на чл.13, ал.2 от ЗАНН „За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал. 1“. И тъй като съобразно нормата на чл.16а от ЗАНН „безвъзмездният труд“ е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа

и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл.16а, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай съда счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за всяко едно от извършените от нарушителя М. нарушения, т.е. в размер на по 40 часа годишно за всяко едно от нарушенията, съобразявайки се с нормата на чл.27, ал.2 от ЗАНН и тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административните наказания от минимално предвиденото за тях, доколкото се касае за транспортиране на 1 пр.куб.м. дърва за огрев. В с.з. нарушителя сочи, че е безработен и няма постоянни доходи. ПоР. изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно „безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година“ за всяко едно от двете извършени нарушения.

В това производство съда е задължен съобразно нормата на чл.58в, ал.2 от ЗАНН да се произнесе и за отнемането в полза на държавата на вещите и предметите по чл.20 и 21 от ЗАНН. Съобразно нормата на чл.20, ал.1 от ЗАНН „Наред с предвидените в чл.13 административни наказания наказващия орган постановява отнемане в полза на държавата на вещите, принадлежащи на нарушителя, които са послужили за извършване на умишлено административно нарушение, ако това е предвидено в съответния закон или указ“. По идентичен начин са уредени тези правни последици и в Закона за горите, като съобразно нормата на [чл.273, ал.1 от ЗГ](#), „вещите, послужили за извършване на нарушение, както и вещите - предмет на нарушението, се отнемат в полза на държавата независимо от това чия собственост са, освен ако се установи, че са използвани независимо или против волята на собственика им“.

Но съобразно нормата на чл.20, ал.4 от ЗАНН това отнемане на вещите не се допуска, ако стойността на вещите явно не съответства на характера и тежестта на административното нарушение. Безспорно в съответния закон /ЗГ/ не е предвидено друго, тъй като не е предвидено, че отнемането се допуска и когато стойността на вещите явно не съответства на характера и тежестта на административното нарушение. В специалния закон е предвидено друго като изключение от правилото на [чл.20, ал.1 от ЗАНН](#), а именно - че е допустимо да се отнемат и вещи, които не принадлежат на нарушителя, но в същото време изрично изключение от правилото по [чл.20, ал.4 от ЗАНН](#) в [Закона за горите](#) не е предвидено, поР. което това общо правило намира приложение и в процесния случай. Безспорно в случая е, че стойността на тази конска каруца не съответства на характера и тежестта на нарушение, изразяващо се в транспортиране на около 1 пр.куб.м. дърва за огрев от вида „цер“. Касае се за минимално количество дърва за огрев, чиято пазарна стойност не би могла да надвиши стойността на конската каруца.

Не така стои въпроса с отнемането на придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението, тъй като съобразно чл.21 от ЗАНН „Придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушението се отнемат в полза на държавата независимо от тяхното

количество и стойност“. С оглед посочените разпоредби съда счита за правилно и законосъобразно да отнеме в полза на държавата вещите, предмет на нарушението, а именно: един пространствен куб. метър дърва за огрев от дървесен вид "цер", тъй като в производството по чл.58б от ЗАНН районния съд действа като наказващ орган в изрично предвидените от закона случаи. ПоР. което и във връзка с извършените две нарушения от страна на нарушителя М. съда следва да отнеме в полза на държавата придобитите от нарушителя вещи в резултат на нарушенията.

Водим от гореизложеното и на основание чл.58в от ЗАНН, Районен съд- Силистра

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл.266, ал.3 от Закона за горите административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 / четиридесет / часа за срок от 1 / една / година на **С. С. М.** от с.Ср., обл.Силистра, ул.“З.“ № 13, ЕГН ***** за извършеното нарушение по чл.213, ал.1, т.1 от Закона за горите за което е бил издаден от горски инспектор при РДГ- Русе АУАН серия СЦ26 № 000024/ 17.10.2022г.

НАЛАГА на основание чл.266, ал.3 от Закона за горите административно наказание „безвъзмезден труд в полза на обществото“ в размер на 40 / четиридесет / часа за срок от 1 / една / година на **С. С. М.** от с.Ср., обл.Силистра, ул.“З.“ № 13, ЕГН ***** за извършеното нарушение по чл.213, ал.1, т.2 от Закона за горите за което е бил издаден от горски инспектор при РДГ- Русе АУАН серия СЦ26 № 000025/ 17.10.2022г.

ОТНЕМА в полза на държавата на основание чл.273, ал.1 от Закона за горите във връзка с чл.21 от ЗАНН вещите, предмет на нарушенията, а именно: един пространствен куб. метър дърва за огрев от дървесен вид "цер".

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____